

[Tholstrup.]

at man for at undgå, at bagerne nu forhøjer prisen på fintbrødet på grund af hvedemelsprisens stigning, tager særskatten væk. Den blev netop lagt på i sin tid, fordi man ikke mente at kunne få bagerne til at nedsætte prisen, da margarinen kom frem til erstatning for smørret, og så vil det være meget rimeligt, at man benytter lejligheden nu til at få den ud af verden og dermed får ophævet denne lille restriktion. Hvad angår sukkeret er det vel ikke muligt at tage det fulde tilskud væk. Bagerne giver i øjeblikket 86 øre for sukkeret, men det er urimeligt, at de skal betale mere end eksportprisen, som er 75 øre, eller mere end produktionsprisen, som vel ligger yderligere 13—14 øre lavere end eksportprisen.

Jeg vil henstille til den højtærede landbrugsminister at bevæge handelsministeren til at ophæve denne afgift, som jo er lavet administrativt, vistnok gennem prisloven.

I betænkningen har vi givet udtryk for, at vi er modstandere af, at man ved kunstgreb prøver at holde pristallet nede, så dette ikke bliver en virkelig genspejling af pristalsfamiliens reelle udgiftsniveau. Pristallet bliver efterhånden ikke mere tillidvækkende end de sørgeligt berømte varmemålere. Den eneste måde at forbedre dette forhold på er at øge realindtægterne ved indskrænkninger i den offentlige administration, således at der der kan frigøres den arbejdskraft, som efterspørges fra så mange sider. Flere til at producere og færre til at administrere, det er vejen.

Det ændringsforslag, der er stillet fra kommunistisk side, og som betyder en udvidelse af loven, kan vi naturligvis ikke gå med til. Det ændringsforslag, der er stillet af flertallet, vil vi stemme for ved denne behandling, men vi vil stemme imod lovforslaget, når det kommer til tredje behandling.

Juul: Der er fra venstres side kun grund til at være tilfreds med resultatet af udvalgsarbejdet. Hvis lovforslaget vedtages i den form, udvalgsflertallet har foreslået, kan rationeringen ophæves også for rugbrød, så besværet med brødkortene hører op. Det vil der blive almindelig tilfredshed med.

Nu ligner lovforslaget jo ikke ret meget det, landbrugsministeren i sin tid fremsatte, ikke engang titlen er tilbage, men jeg tror ikke, der er grund til at beklage ministeren i den anledning. Der kunne måske snarere være anledning til at lykønske ministeren med, at han har en oppo-

sition, som er i stand til at anvise en udvej, der fritager samfundet for besværet med de mange millioner rabatkort, som ministeren havde tænkt sig at besvære borgerne med.

Det er jo nemlig en betydelig afvikling af administrationsapparatet, der sker på de områder, her er tale om. Ikke blot bliver vi fri for rabatkortene, men også tilskudsordningerne for grynsorterne og for hvedemelet falder væk.

Der er gjort den indvending mod bortfaldet af disse tilskudsordninger, at pristallet ville påvirkes i opadgående retning, og det var jo også det, ordføreren for det kommunistiske parti var inde på. For det første er det kun ganske ubetydelige ting, der er tale om. Det hele kommer til at dreje sig om en forhøjelse af pristallet på 0,59 points. For det andet er der grund til at gøre den bemærkning, at der på flere andre områder er sket et betydeligt prisfald for livsforbrødenheder. Kartoffler og grønsager f. eks. er faldet betydeligt i pris. For kartoflerne gælder det, at prisen er nede på halvdelen af prisen for sidste år, ligesom grønsagerne også er faldet tilsvarende stærkt i pris, så hvis ellers prisfaldet slår igennem for forbrugerne, vil det mere end opveje den smule stigning, der vil komme på gryn og på hvedemel.

Så er der jo endelig det at bemærke, at den nyordning, der nu træffes, vil spare staten for nogle millioner kroner i udgifter, og den besparelse kunne jo passende anvendes til en lempelse af de direkte skatter, så vi også ad den vej kunne påvirke pristallet nedad.

Venstre nærer altså ingen betænkninger ved at lade disse tilskudsordninger falde væk, tværtimod vil vi udtrykke tilfredshed med, at der hermed falder en række af de krigsskabte restriktioner, og vi opfordrer regeringen til at fortsætte på andre områder også, så vi ikke ligefrem skal fravriste regeringen ethvert statsindgreb, eftersom de bliver overflødige og direkte skadelige. Dem findes der en del af på nuværende tidspunkt.

Må jeg så til slut, inden dette lovforslag løber af stablen, gøre den bemærkning, at når det nu lykkes at holde brødkortpriserne nede, så er det ikke ved hjælp af statstilskud alene. Landmændenes aflevering af brødkorn til en meget lille pris betyder, at en bondeemand, der driver et middelstort bondebrug, ofrer ekstraordinært 1500 kr. af sin årsindtægt til dette formål. Jeg nævner dette for at tilskynde landbrugsministeren til at finde den korn-